NORAKSTS
Lieta Nr.A420782410
A861-12/28

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 29.martā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese T.Jefremova,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes pārstāvei *A.O.*,
atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *J.M. (personas kods /personas kods/)* pieteikuma par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 26.augusta lēmuma Nr.D57/10-6/1785 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 9.augustā plkst.14.00 Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk arī – RD RPP CPP vai atbildētājs) inspektore *J.M.* (turpmāk arī – pieteicējs) sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr.D57 108292231 (turpmāk arī – protokols vai Sākotnējais lēmums), kurā konstatēts, ka pieteicējs transportlīdzekli FIAT, ar valsts reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/*, novietojis stāvēšanai Centrāltirgus ielā pretī Prāgas ielas 1.namam, Rīgā, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 24.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – CSN) 128.punktu, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.^{10} panta ceturtās daļas 3.punktā. Pieteicējam piemērots administratīvais naudas sods Ls 20 apmērā.

[2] RD RPP CPP priekšnieks ar 2010.gada 26.augusta lēmumu Nr.D57/10-6/1785 (turpmāk arī – Lēmums) atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs vērsās Administratīvajā rajona tiesā, lūdzot to atcelt. Pieteicējs norāda, ka transportlīdzekli novietoja tādā vietā, kur nav ceļa nomales un un novietoja to vienā rindā paralēli brauktuves malai atbilstoši CSN 1.8., 128. un 130.punktā noteiktajam. Tādējādi nav pārkāpts LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 3.punkts. Pieteicējs norāda, ka brauktuve ir ceļa daļa automobilim, bet sliedes ir brauktuve tramvajam un pieteicējs ir stāvējis automobiļiem domātās brauktuves malā.

[4] Tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos atbildētājs norāda, ka pieteikums ir noraidāms, jo no lietas materiālos esošam fotogrāfijām konstatējams, ka pieteicēja transportlīdzeklis nebija novietots brauktuves malā, tādējādi pie augstāk minētiem apstākļiem RD RPP CPP darbiniekam bija pamats konstatēt CSN 128.punkta pārkāpumu, kā arī piemērot naudas sodu.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs nebija ieradies, kā arī nebija iesniedzis lūgumu par lietas izskatīšanu bez viņas klātbūtnes, kā arī nebija informējis tiesu par savas neierašanās iemesliem. Tiesa pieteicēja neierašanos uzskatīja par neattaisnotu, taču uzskatīja, ka ir iespējams lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes.

[6] Tiesas sēdē atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto argumentu pamata.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, noklausoties lietas dalībnieka paskaidrojumu, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, secina, ka pieteikums ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējs ir bijis transportlīdzekļa vadītājs, kurš 2010.gada 9.augustā novietojis transportlīdzekli stāvēšanai Rīgā, Centrāltirgus ielā pretī ēkai Prāgas ielā 1. Lietā nepastāv strīds, ka Centrāltirgus ielai minētajā vietā nav nomales.

Pieteicējs norāda, ka brauktuve ir ceļa daļa automobilim, bet sliedes ir brauktuve tramvajam un pieteicējs ir stāvējis automobiļiem domātās brauktuves malā, tādējādi nepārkāpjot CSN 128.punktu un LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 3.punktu.

No augstākminētā tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds, vai tramvaja sliedes un tām pieguļošā bruģētā ielas daļa ir uzskatāmas par brauktuves daļu.

[9] LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 3.punkts paredz, ka par stāvēšanu nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), ja ceļam nav nomales, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Tādējādi, lai personas darbībās šajā lietā varētu konstatēt LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 3.punkta pārkāpumu, ir nepieciešams konstatēt, ka persona ir bijusi transportlīdzekļa vadītājs un novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai nepietiekami tuvu brauktuves malai (tā, ka attālums no brauktuves malas līdz jebkuram brauktuves malai tuvāko transportlīdzekļa sānu elementam pārsniedz 0,5 metrus), un ceļam nav nomales.

Saskaņā ar CSN 128.punktu transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta ceļa labajā pusē iespējami vairāk pa labi uz nomales, bet, ja tās nav, - brauktuves malā vietās, kur ir iespējams piebraukt, nepārkāpjot šo noteikumu prasības. Ja brauktuves malā izveidoti šim nolūkam paredzēti paplašinājumi, transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšana atļauta šajos paplašinājumos.

[10] Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 23.punktu transportlīdzeklis ir ierīce, kas pēc savas konstrukcijas ir paredzēta braukšanai pa ceļiem ar motora palīdzību vai bez motora.

Savukārt saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 1.panta 22.apakšpunktu tramvajs ir transportlīdzeklis, kas paredzēts braukšanai pa sliedēm savienojumā ar ārēju elektroenerģijas padeves avotu. Šis termins neattiecas uz elektrovilcieniem.

Pamatojoties uz Ceļu satiksmes likuma 1.panta 3.punktā doto definīciju, ceļš ir jebkura satiksmei izbūvēta teritorija (autoceļš, iela, prospekts, šķērsiela un tamlīdzīgas teritorijas visā platumā, ieskaitot brauktuvi, ietves, nomales, sadalošās joslas un saliņas).

CSN 1.8. apakšpunkts nosaka, ka brauktuve ir ceļa daļa, kas paredzēta transportlīdzekļu braukšanai. Ceļam var būt vairākas brauktuves, kuras norobežotas ar sadalošajām joslām vai barjerām.

No augstākminētā tiesa secina, ka tramvajs arī ir uzskatāms par transportlīdzekli Ceļu satiksmes likuma, CSN un LAPK izpratnē un par ielas brauktuvi ir uzskatāma gan ielas daļa, kas paredzēta automobiļu braukšanai, gan ielas daļa, kas ir paredzēta tramvaju braukšanai.

Ņemot vērā augstākminēto, Centrāltirgus ielas brauktuvi veido visa transportlīdzekļu (gan automobiļu, gan tramvaju) braukšanai paredzētā ielas daļa.

Aplūkojot lietas materiālos esošās fotogrāfijas *(lietas 23.lapa)* un pieteicēja iesniegto transportlīdzekļa stāvēšanas shēmu *(lietas 12.lapa)*, tiesa konstatē, ka pieteicējs bija novietojis transportlīdzekli stāvēšanai pie tramvaja sliedēm, t.i. brauktuves vidū.

Ņemot vērā šajā un sprieduma [9] punktā minēto, tiesa secina, ka pieteicēja darbībās, 2010.gada 9.augustā novietojot transportlīdzekli stāvēšanai Rīgā, Centrāltirgus ielā pretī ēkai Prāgas ielā 1, pamatoti ir konstatēts LAPK 149.^{10} panta ceturtās daļas 3.punkta pārkāpums.

[11] Tiesa vērtē, vai iestāde ir pareizi izdarījusi lietderības apsvērumus un noteikusi samērīgu sodu par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 3.punkta sankcija paredz naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 3.punkta pārkāpuma sankcija paredz konstantu soda apmēru, tad secināms, ka par šāda administratīvā soda nepieciešamību lietderības apsvērumus jau ir izdarījis likumdevējs.

Saskaņā ar LAPK 21.panta pirmo un otro daļu ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to ir paredzētais naudas sods nepārsniedz trīsdesmit latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu un atbrīvot personu no administratīvās atbildības.

Tiesa uzskata, ka izskatāmajā gadījumā nav bijis objektīva pamata piemērot LAPK 21.panta otro daļu un atzīt, ka pieteicēja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs.

Administratīvais pārkāpums ir izdarīts Rīgas centrā, pie Centrāltirgus, tas ir, tādā vietā, kur dienas laikā vienmēr ir intensīva transportlīdzekļu un gājēju satiksme. Tādējādi jebkura neatļautā vietā novietota automašīna objektīvi rada traucējumus brīvi pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Izvērtējot Lēmumam pievienotās fotogrāfijas *(lietas 23.lapa)*, tiesa uzskata, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots tādā veidā, ka traucēja satiksmi.

Ņemot vērā minēto, tiesa nesaskata pamatu LAPK 21.panta piemērošanai un uzskata, ka iestāde ir pareizi izdarījusi lietderības apsvērumus un par minēto LAPK 149.[10] panta ceturtās daļas 3.punkta pārkāpumu piemērojusi naudas sodu divdesmit latu apmērā.

[12] Ņemot vērā sprieduma [9-11] punktos minētos apsvērumus, tiesa konstatē, ka Lēmums tiesisks un pamatots un pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu un uz Administratīvā procesa likuma 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2010.gada 26.augusta lēmumu Nr.D57/10-6/1785, bet *J.M. (personas kods /personas kods/)* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2012.gada 29.martā.

Tiesnese /paraksts/ T.Jefremova

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnese_____T.Jefremova
Rīgā, 2012.gada 29.martā